

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 11T/106/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914010410
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2015:6914010410.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota samosudcom Mgr. Ivanom Antalom v trestnej veci obžalovaného G. R., U.. XX.XX.XXXX v G., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27. októbra 2015, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: G. R. Z. L. O. H. Ý. , nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom H., K..E. XXXX/XX, okres G., bez pracovného pomeru,

je vinný , že

od 28.01.2014 až doposiaľ v A. E. a všade inde, kde sa zdržiaval, si neplnil pravidelne a v plnej výške svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva z ustanovenia § 62 ods. 3 a nasledujúcich ustanovení Zákona o rodine č. 36/2005 Zbierky zákonov a ktorá mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Martin, č. konania 21P/85/2012-42 zo dňa 14.09.2012 s spojením s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č. konania 5CoP/35/2013-66 zo dňa 16.04.2013, právoplatným a vykonateľným dňa 17.06.2013, a to prispievať výživným na svojho syna mal. G. R., U.. XX.XX.XXXX v G. sumou vo výške po 90 eur mesačne, vždy do 20.-eho dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk matky dieťaťa Ľ. G., U.. XX.XX.XXXX v A. E., trvale bytom A. E., L. X, prechodne bytom A. E., H., Č. Š. XXX, okres A. E. aj napriek tomu, že za uvedené obdobie nikde nepracoval, nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny G., nepoberal podporu pred nástupom do zamestnania, resp. dávky v hmotnej núdzi, čím mu vznikol za uvedené obdobie do 27.10.2015 na zameškanom výživnom pre matku dieťaťa Ľ. G. dlh vo výške 1.890 eur, pričom uvedeného konania sa dopustil aj napriek tomu, že bol odsúdený trestným rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 3T/185/2013 zo dňa 17.12.2013, právoplatným a vykonateľným dňa 27.01.2014, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody na šesť mesiacov so skúšobnou dobou na osemnásť mesiacov a povinnosť spočívajúca v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe matke dieťaťa Ľ. G. dlžné výživné,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona s prihliadnutím na ustanovenia § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, § 54 Tr. zákona na trest povinnej práce vo výmere 300 (tristo) hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Trestného zákona trest povinnej práce je odsúdený povinný vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu. Súd môže páchatelovi na túto dobu uložiť aj primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4, smerujúce k tomu, aby viedol riadny život, spravidla mu uloží, aby podľa svojich síl a schopností nahradil škodu, ktorú trestným činom spôsobil. Do doby výkonu trestu povinnej práce sa nezapočítava doba, počas ktorej odsúdený

- a) nemohol vykonávať trest povinnej práce pre dočasnú práceneschopnosť alebo preto, že mu v tejto dobe práca nebola určená,
- b) vykonával povinnú vojenskú službu alebo inú službu namiesto povinnej vojenskej služby,
- c) zdržiaval sa v cudzine,
- d) bol vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody v inej veci.

Podľa § 55 ods. 3 Trestného zákona trest povinnej práce je odsúdený povinný vykonávať osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

Podľa § 55 ods. 4 Trestného zákona ak odsúdený v čase výkonu trestu povinnej práce nevedol riadny život alebo zavinene nevykonával práce v určenom rozsahu, alebo nespĺnil uložené obmedzenia alebo povinnosti, súd premení trest povinnej práce alebo jeho zvyšok na trest odňatia slobody tak, že za každé dve hodiny nevykonanej práce nariadi jeden deň nepodmienečného trestu odňatia slobody a zároveň rozhodne o spôsobe výkonu tohto trestu.

Podľa § 55 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 51 ods. 4 Tr. zákona samosudca obžalovanému u k l a d á povinnosť najneskôr v lehote do 1 (jedného) roka od nariadenia výkonu trestu povinnej práce, podľa svojich možností a schopností zaplatiť pre matku dieťaťa L.Z. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom E.K., E. XXX/ X, zameškané výživné.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Rimavskej Sobotě podala dňa 23.06.2014 pod sp. zn. 1Pv/298/2014/6609-3 obžalobu na obvineného G. R. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v tejto obžalobe.

Hlavné pojednávanie v predmetnej trestnej veci bolo vytýčené na dni 31.03.2015, 21.04.2015, 19.05.2015 a 23.06.2015, ani v jednom prípade však nedošlo k otvoreniu hlavného pojednávania z dôvodu neprítomnosti obžalovaného.

K začatiu hlavného pojednávania došlo až dňa 27.10.2015. Aj keď sa obžalovaný ani toto hlavné pojednávanie nedostavil, doručenie predvolania naň mal však vykázané riadne a včas a keďže boli splnené všetky zákonné podmienky pre vykonanie hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovaného, toto bolo podľa § 252 ods. 2 Tr. poriadku vykonané v jeho neprítomnosti.

Z dôvodu neprítomnosti obžalovaného na hlavnom pojednávaní bola na návrh prokurátorky a obhajcu obžalovaného podľa § 258 ods. 4 Tr. poriadku prečítaná zápisnica o výsluchu obžalovaného z prípravného konania zo dňa 05.06.2014 z čl. 7 až 11. Počas tohto výsluchu obžalovaný uviedol, že si je plne vedomý, že mu vznikol dlh na bežnom výživnom počnúc dňom 28.01.2014. Výživné neplatil z dôvodu, pretože od 16.12.2013 je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a poberá podporu v nezamestnanosti. Okrem iného tiež uviedol, že žije v spoločnej domácnosti s matkou a z podpory, ktorú poberá si zabezpečuje základné životné potreby a prispieva aj matke na vedenie domácnosti. V

závere výsluchu uviedol, že mu je ľúto, že mu vznikol dlh na bežnom výživnom s tým, že ho uhradí do 16.06.2014.

Ďalej bola podľa § 263 ods. 1, ods. 2 Tr. poriadku so súhlasom prokurátorky a obhajcu obžalovaného prečítaná zápisnica o výsluchu svedkyne L. G. z prípravného konania zo dňa 09.06.2014 z čl. 18 až 20. Pri tomto výsluchu svedkyňa okrem iného uviedla, že s obvineným žila v minulosti v spoločnej domácnosti, a to do januára 2012. Následne požiadala o zverenie dieťaťa do jej výchovy a určenie výživného, o ktorom rozhodol Okresný súd Martin v konaní pod sp.zn. 21P/85/2012 tak, že mal. G. zveril do jej výchovy a starostlivosti a otcovi - obvinenému bola určená vyživovacia povinnosť na syna vo výške po 90 eur mesačne, ktorú má plniť do 20.-eho dňa toho ktorého mesiaca. V ďalšom vypovedala o tom, že obvinený si od 28.01.2014 vôbec neplní svoju vyživovaciu povinnosť a ku dňu 09.06.2014 predstavuje dlh na výživnom sumu 360 eur.

Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané aj ďalšie dokazovanie, a to prečítaním listinných dôkazov podľa § 269 Tr. poriadku, pričom boli prečítané: rodný list dieťaťa z čl. 21, rozsudok Okresného súdu Martin, sp.zn. 21P/85/2012 z čl. 22 až 23, rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 5CoP/35/2013 z čl. 24 až 25, trestný rozkaz Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 3T/185/2013 z čl. 26 až 27, správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin z čl. 28 a z čl. 29, správy Sociálnej poisťovne Bratislava z čl. 30 až 35, správa o povesti z čl. 36, správa o priestupkoch z čl. 3 a odpis registra trestov z čl. 38 až 39 a po takto vykonanom dokazovaní bol zistený tento skutkový stav:

Obžalovaný G. R. je otcom mal. G. R., nar. XX.XX.XXXX. Matkou dieťaťa je svedkyňa L. G., U.. XX.XX.XXXX. Rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 14.09.2012, č.k. 21P/85/2012-42, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.06.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 16.04.2013, č.k. 5CoP/35/2013-66 bol mal. G. R., U.. XX.XX.XXXX zverený do osobnej starostlivosti matky L.Z. G. a otcovi bola uložená povinnosť platiť naň výživné vo výške po 90 eur mesačne, vždy do 20.-eho dňa toho ktorého mesiaca odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 3T/185/2013 zo dňa 17.12.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.01.2014 bolo zistené, že G. R. bol týmto trestným rozkazom uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, pretože si neplnil svoju vyživovaciu povinnosť voči synovi mal. G. R., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Zároveň mu bola uložená povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe k rukám matky dieťaťa L. G. zameškané výživné.

Zhodnotením výpovedí z prípravného konania, a to tak obžalovaného, ako aj svedkyne mal súd bez akýchkoľvek pochybností za preukázané, že obžalovaný odo dňa 28.01.2014 súdom určené výživné na svojho syna neplatí. S prihliadnutím k tomu, že obžalovaný počas konania pred súdom a ani predtým v prípravnom konaní nepredložil žiaden dôkaz o tom, že by výživné na syna odo dňa 28.01.2014 až doposiaľ uhradil a taktiež nepreukázal žiadnym dôkazom, že by uhradil čo i len časť výživného, mal súd za to, že ku dňu 27.10.2015 je na výživnom matke dieťaťa dlžný sumu 1.890 eur.

Po zhodnutí vyššie uvedeného skutkového stavu a vykonaných dôkazov dospel samosudca k záveru, že obžalovaný si neplnil najmenej tri mesiace v období dvoch rokov zákonnú povinnosť vyživovať iného, t.j. svoje dieťa mal. G. R. a uvedený čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za takýto čin odsúdený, a to právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota v konaní sp.zn. 3T/185/2013. Z uvedených dôvodov samosudca jeho konanie, tak ako je popísané v skutkovej vete tohto rozsudku, právne kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona a z tohto prečinu ho uznal aj vinným.

Pri ukladaní trestu súd vychádzal zo základných zásad uvedených v § 34 ods. 4 Tr. zákona, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

Obžalovaný G. R. je v súčasnosti bez pracovného pomeru, z miesta bydliska je hodnotený všeobecne. Podľa potvrdenia Sociálnej poisťovne, Pobočka G. od 01.02.2014 nepoberá dávky sociálneho poistenia, je poberateľom len dávok v nezamestnanosti.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR bolo zistené, že v roku 2013 sa dopustil jedného priestupku podľa § 108 ods. 1 písm. e/ Zákona SNR č. 513/2009 Z.z. o dráhach, za čo mu bola uložená pokuta. Podľa odpisu registra trestov bol desaťkrát súdne trestaný, naposledy už vyššie uvedeným trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota v konaní sp.zn. 3T/185/2013.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery samosudca vzhliadol u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, teda že sa priznal k spáchaniu trestného činu a že ho úprimne oľutoval, príťažujúca okolnosť nebola zistená žiadna. Z uvedeného dôvodu u obžalovaného prevažuje pomer poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona, v dôsledku ktorého sa v jeho prípade znižuje horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-tinu. Za spáchaný prečin tak bolo možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v trvaní od jedného roka až na tri roky a osem mesiacov.

Z výsluchu obžalovaného z prípravného konania bolo zistené, že tento vyjadril súhlas s tým, aby mu bol za jeho trestnú činnosť uložený trest povinnej práce podľa § 54 Tr. zákona. Podľa tohto ustanovenia môže súd uložiť so súhlasom páchatelia trest povinnej práce vo výmere od 40 hodín do 300 hodín, ak ho odsudzuje za prečin, za ktorý zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody, ktorého horná hranica sadzby trestu odňatia slobody nepresahuje 5 rokov.

V prejednávanej trestnej veci mal samosudca za to, že za predmetnú trestnú činnosť nie je potrebné a účelné ukladať obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody, pretože počas doby jeho výkonu by bola obžalovanému znemožnená alebo výrazne obmedzená možnosť zamestnať sa a zo mzdy následne uhradiť zameškané výživné. K uloženiu alternatívneho trestu povinnej práce pristúpil samosudca aj z toho dôvodu, že z výpovede obžalovaného z prípravného konania bolo zistené, že bol zamestnaný určitý čas u viacerých zamestnávateľov a po skončení pracovného pomeru sa zamestnať pokúšal opätovne, a to aj brigádnicky.

Na uvedenom základe mu bol preto uložený podľa § 54 Tr. zákona trest povinnej práce vo výmere 300 hodín. Súčasne bola obžalovanému podľa § 55 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 51 ods. 4 Tr. zákona uložená povinnosť najneskôr v lehote do jedného roka od nariadenia výkonu trestu povinnej práce, podľa svojich možností a schopností zaplatiť pre matku dieťaťa L. G., U.. XX.XX.XXXX, bytom E., E. XXX/X, zameškané výživné.

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na Okresnom súde Rimavská Sobota ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku (§ 307/1a Tr. poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. poriadku).

Obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. poriadku).

Príbuzní obžalovaného v priamom rade (jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh) pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. poriadku). Zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený

spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. poriadku).

Orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, ako aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. poriadku).

Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. poriadku).

Zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. poriadku a § 45/1 Tr. poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.